

НАЦИОНАЛЕН СИНДИКАТ ПОЛИЦИЯPer. № 272р-20696
29.10.2018г.ДО
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ
И ФИНАНСИ КЪМ 44-ТО НСКОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА КЪМ 44-ТО НСКОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНА
СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД
КЪМ 44-ТО НС/ Копие до Президент на РБ, Омбудсман на РБ
до Министър на ВР /

СТ А Н О В И Щ Е

Във връзка с Проекта на бюджет за 2019г. и параграф 16 от него, с който се предвиждат промени в Закона за държавния служител, а именно:

§ 16. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 38 от 2016 г.; изм., бр. 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г. и бр. 7, 30, 38 и 77 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7, ал. 2 се създава т. 8:

„8. е упражнило правото си на пенсия по чл. 68 , 68а , 69 или 69б от Кодекса за социално осигуряване, освен при условията на чл. 15, ал. 1, чл. 81в, ал. 6 и чл. 84а.“

2. В чл. 103: а) в ал. 1, т. 4 накрая се добавя „когато несъвместимостта е по чл. 7, ал. 2, т. 8, служебното правоотношение се прекратява с едномесечно предизвестие“; б) създава се нова ал. 2:

„(2) Органът по назначаването получава служебно от Националния осигурителен институт информация относно наличието на упражнено право на пенсия от държавния служител. Националният осигурителен

институт предоставя информацията безвъзмездно в 14-дневен срок от получаване на искането.“

3. В чл. 84а, ал. 1, т. 1 думите „чл. 106, ал. 1, т. 5 или 5а“ се заменят с „чл. 103, ал. 1, т. 4 или на основание чл. 106, ал. 1, т. 5“.

4. В чл. 106:

а) в ал. 1 т. 5а се отменя;

б) в ал. 5 думите „5а и“ се заличават.

§ 17. (1) Държавните служители, назначени към датата на влизането в сила на този закон, уведомяват органа по назначаването за наличието на основание за недопустимост по чл. 7, ал. 2, т. 8 от Закона за държавния служител в срока по чл. 27 от същия закон.

(2) Служебните правоотношения на държавните служители, назначени към датата на влизането в сила на този закон, които са упражнили правото си на пенсия по чл. 68, 68а, 69 или 69б от Кодекса за социално осигуряване, се прекратяват от органа по назначаването с едномесечно предизвестие.

Всичко посочено по горе е пряка дискриминация спрямо служителите, чиито служебни правоотношения се определят със Закона за държавния служител не само в МВР, но и в другите институции.

Съгласно Чл. 7. От Закона за държавния служител:

(6) (Предидшна ал. 4 - ДВ, бр. 43 от 2008 г., предидшна ал. 5 - ДВ, бр. 94 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., доп. - ДВ, бр. 108 от 2008 г.) При заемане на държавна служба не се допускат дискриминация, привилегии или ограничения, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, убеждения, членуване в политически, синдикални и други обществени организации или движения, лично, обществено и имуществено положение или на наличие на увреждане.

В чл.4 от ЗАКОН ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 68 ОТ 2006 Г.)

В сила от 01.01.2004 г.

Чл. 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 70 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.) Забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

(2) Пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

Според чл.94, ал.1 от КСО пенсията се допуска при придобиването на "правото", а то се придобива на основание чл.68 и сл. от същия кодекс- при навършена определена възраст и придобит осигурителен стаж, а не при прекратяване на осигуряването.

От 1.01.2015 г. бе отменена ал.2 на чл.94 от кодекса(КСО), според която пенсията за осигурителен стаж и възраст на лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1 - 4 и 6 и чл. 4а се отпускат от датата на прекратяване на осигуряването по българското законодателство, съответно прекратяване на трудовата дейност по законодателството на държавата, с която се прилага международен договор в областта на социалната сигурност, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 6-месечен срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването. Ако документите са подадени след изтичане на 6-месечния срок от придобиване на правото, съответно - прекратяване на осигуряването, пенсията се отпускат от датата на подаването им. Тази разпоредба именно бе отменена.

С решение от 05.11.2014 г. по дело С-103/2013 г. Съдът на Европейския съюз е приел, че чл. 49 ДФЕС /Договора за функционирането на Европейския Съюз/ не допуска разпоредба на държава членка като член 94, алинея 1 от Кодекса за социално осигуряване (съответстваща на горепосочената ал.2 от чл. 94 от КСО), според която условие за отпускане на пенсия за старост е предварителното прекратяване на осигуряването

От това решение на СЕС следва, че прекратяването на осигуряването не следва да се въвежда като допълнително изискване за отпускане на пенсия. Правото на пенсия трябва да може да се упражни, считано от придобиването му (чрез достигане на определена възраст и стаж), без оглед на това дали лицето е с прекратено осигуряване, в какъвто смисъл е и последващата законодателна промяна, с която е отменен чл. 94, ал.2 от КСО. С оглед на равнопоставеност на българските граждани, работещи в България, и работещите в страни от Европейския съюз, както и с оглед на разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България:

Чл. 6.

(1) Всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права.
(2) Всички граждани са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование,

убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние."

То следва да намери приложение по отношение на всички случаи на пенсиониране на български граждани, които са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, но осигуряването им не е прекратено, независимо дали то (осигуряването) е свързано с упражняването на трудова дейност.

Съгласно чл. 633 ГПК решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Р. Б..

И не на последно място с писмо рег.№ 8121р-23911/03.06.2015г. служителите на МВР, както и тези по параграф 86 се уведомяват, че не се предвижда промяна в размера на обезщетенията по чл.234 от ЗМВР и съгласно измененията и допълненията на Кодекса за социално осигуряване се предвижда от 01.07.2015г. служителите на МВР да могат да се пенсионираат без да се иска освобождаване от служба.

НАЦИОНАЛЕН СИНДИКАТ ПОЛИЦИЯ категорично заявява, че Проекта на бюджет за 2019г. и конкретно параграф 16 от него, с който се предвиждат промени в Закона за държавния служител с дискриминационен и противоконституционен акт, целящ да породи напрежение и недоволство не само сред служителите на МВР, изпълняващи своите служебни задължения по Закона за държавния служител, но и сред всички останали държавни служители в отделните институции в държавата.

НАЦИОНАЛЕН СИНДИКАТ ПОЛИЦИЯ НАСТОЯВА разпоредбата на параграф 16 от Проекта на бюджет за 2019г. да бъде изцяло ОТМЕНЕНА.

Запазваме правото си на съответни протестни действия!

УПРАВИТЕЛ НСП:

/Калин Ников/

Приложение: 1. Решение по дело С-103/13 от 05.11.2014 на Съдът на Европейския съюз /СЕС/; 2. Решение 363/ 20.06.2014 г. по адм. дело 267/2014 г. на Административен съд Пазарджик .

(така и реш. № 15333 от 17.12.2014 г. по адм. д. № 10370/2014 г. на ВАС - VI отд., реш. № 1539 от 17.12.2014 г. по адм. д. 5569/2014 г. на ВАС - VI отд., решение № 14830 от 10.12.2014 г. по адм. д. № 8452/2014 г. на ВАС - VI отд., решение № 15691 от 22.12.2014 г. по адм. дело № 6677/2013 г. на ВАС - VI отд., решение № 419 от 15.01.2015 г. по адм. д. № 11881/2014 г. на ВАС - VI отд., решение № 11770 от 06.11.2015 г. по адм. д. № 2640/2015 г. на ВАС - VI отд.)."
Решение № 66 от 14.03.2016 г. на АдМС - Добрич по адм. д. № 18/2016 г.)

